

NØVN

Ein fjalldagur í Nevinum

Flaggdagin andaðist Jákup Olsen, Jákup uppi á Regni, á Toftum 86 ára gamal. Í tí sambandi hesar hugleiðingar frá einum fjalldegi í Nevinum miðskeiðis í seksti árunum:

Vit fóru avstað um sjeytíðina og møttust inni á Regni. Haðani fóru vit til Rituvíkar við lastbilinum hjá Dánjal Eli, teir flestu sótu í lastini.

Tá eg var smádrongur minnst eg hesar fjallmennirnar:

Inni á Regni: Dánjal Eli Højgaard, Kristin Højgaard (í Króki), Jógvan Højgaard (á Teigum), Anthon Hansen (heimi í Túni), Sørin Steinhólm (í Gerðinum) og Kristian Høgagarð.

Uppi á Regni: Jákup Olsen, Edvard Højgaard (hjá Peri), Dánjal Olsen (í Køkinum) og Jógvan I. Olsen.

Á Torkilsheggi: Kristian Thorkildshøj (Kissa), Andreas Andreassen (Stóri) og Óli Petersen (hjá Petur Kristian).

Jógvan Olsen á Miðjuni røktaði Nevhagan tey fyrstu árin, eg minnst. Eftir hann røktaði Simun á Tippinum saman við Anthon Petersen (hjá Petur Jakku).

Tá vit komu yvir í Enda í Rituvík varð farið til gongu

yvir um áнна Svørtu og síðan niðan á Hamarsendan og so víðari eftir Homrunum. Komnir yvir á Nabba funnu teir útav, at eingin sroyta var við. Serliga sleppingarlombini blivu sroytaði við heilgvági.

Eg bleiv so sendur heim aftur til Rituvíkar, heim á Miðjuna har Magnus og Per búðu. Teir koyrdu rutu heim á Toftir, tá rutubáturin kom úr Havn. Tað var gamaní at sleppa við heim á Nes. Magnus beyð sær til at koyra eftir Agninum, og slepti hann mær av við húsini hjá Emmu mostur, sum búði beint omanfyri hjá okkum. Eg fann sroytuna og var skjótur niðan aftur á Agnið.

Tað gekk ein løta, so kom bilurin aftur av Toftum, og skjótt vóru vit aftur í Rituvík. Tað kostaði eina ella tvær krónur. So aftur í hagan og smárennandi yvir í Nev. Eg havi verið um 12 ára gamal, tí vit sluppu ikki á fjall í Nevinum, fyrr enn um 12 ára aldur.

Vit róku í tveimum. Fyrst tær heimarú í eina rætt, sum stóð tætt við seyðhúsið, sum Leivur nú hevur. Tað gekk illa við rakstrinum, nógvur vargur og hegn var onki mill-

um hagarnar, og hendan dagin kom ikki nógvur seyður í rætt. Vit máttu ofta inn í Hjallahagan, sum hoyrði til teir í Heimistovu á Glyvrum, tí nevseyðurin var so styggur.

Síðan var skipað um Eystanfyrri. Vit róku millum Klubbarar oman til Kyrgjógv, sum er markið millum Toftir og Glyvvar eystanfyrri, síðan heim um Nev og heim í rættina, sum stóð beint eystanfyrri Dervisgjógv. Rættin stóð so nær við bakkatromina, at tað var bert ein lítill bókstur niðanfyrri og 40 favnar niður á sjógv.

Vit fingi nakað av seyði í rætt henda dagin og fóru so at greipa seyðin saman, sum skuldi leiðast heim. Hetta hevur verið í klipping helst um 20. oktober, skurðfjallið var altíð gingið á mikkjalsmessu. Eg fylgdist við Jákup uppi á Regni, og vit vóru í seinna endanum. Vit róku tøkuseyðin frá rættini niðan undir hamaran, har var ein gøta upp á slætt og so heim um áнна, sum rennur oman úr Sevinum og endar í Dervisgjógv.

Vit baksaðust við eina ljósa geldær, sum ikki vildi

ganga, hvat vit so gjørdur. Áðrenn vit komu niðan á slætt, bant Jákup geldærina niður, syfti so hana upp á nakkan, og so fóru vit spakuliga niðan á slætt og síðan heimeftir við tveimum greipum av seyði og einum stökum, sum vit máttu leiða. Hetta tók sína tíð heimeftir ígjøgnum hagan.

Jákup gekk hóvliga undir geldærini, og vit gingu heim gjøgnum Handara Haga í Rituvík og komu heim til bólið á Nabbanum. Ærin hevði ikki havt lamb og vigaði 42-44 pund, tá hon var flett, so í livandi lívi hevur hon vigað millum 90 og 100 pund.

Ikki minnst eg Jákup leggja ærina frá sær fyri at hvíla seg. Hann mundi tá vera eini 37 ár og upp á tað besta.

Vit blivu síðstir heim til Rituvíkar og komu í øllum

góðum heim um Hamarsendan og heim um Áнна Svørtu til húsini hjá Hanusi, har Jákup legði ærina frá sær.

Ognarseyðurin og røktin vóru tikin burtur úr og síðan var býtt millum bóndurnar.

Fyri nøkrum mánaðum síðani spurdi eg Jákup, um hann mintist hendan túrin heim úr Nevinum. Jú hann mintist væl hetta kvøldið við ærini á nakkanum.

Hann fortaldi mær eisini, at hann mintist, at hann slapp á fjall í Nevinum við abbanum – gamla Jákupi. Hetta var eisini um heystið. Teir fóru tíðliga á morgni av Toftum og sótu so og bíðaðu til tað lýsti, so teir kundu fara undir raksturinn. Tá róku teir tøkuna heilt heim á Toftir og býttu seyðin har, sum húsini hjá Emmu og Harry standa.

Nakrar dagar áðrenn Jákup doyði, vóru vit á Vesturskin til andakt. Jákup

var fyri okkum í gongini, og hann var sum altíð so sera blíður. Tá andaktin var liðug, so byrjaði Jákup at syngja:

Skriv dig, Jesus, på mitt hjerte, du min konge og min Gud!

at ej lyst, ej heller smerte dig formår at slette ud!

Denne indskrift på mig sæt: Jesus ud af Nazaret, den korfæsted, er min ære og min salighed skal være!

Eg eri takksamur fyri tær góðu løturnar saman við Jákupi – í bø og haga, við Stapanum og at enda á Vesturskin.

Má Harrin signa og styrkja tykkum, sum eftir sita, Kirstin og børnini við familjum.

SP

Tøkk

Vit bæði vilja takka tykkum fyri alla hjálp, vit fingi til okkara diamantbrúdleyp 11.

apríl 2015.

Vit vilja somuleiðis takka øllum, sum komu inn á gólvið at heilsa upp á okkum á okkara stóra degi. Takk fyri gávur.

Vit høvdu ein so góðan dag, sum vit fara at minnast á aftur við gleði.

Vinarliga heilsan
Jastrud og Sámál

Tøkk

Øllum tykkum, sum við heilsanum, gávum og blómum gleddu okkum á okkara gullbrúdleypsdegi tann 20. februar í ár, takka vit hjartaliga.

Bestu heilsanir
Malan og Petur Oluf

SOSIALURIN

Á iPHONE OG iPAD

Til ber at keypa og lesa Sosialin á iPhone og iPad – eins og øllum øðrum snildfonum

